

Це потребує від викладача розвинутого професійного мислення, здатності добирати, аналізувати й синтезувати здобуті знання у досягненні педагогічної мети, уявляти технологію їх застосування.

Важливим елементом у структурі взаємовідносин «студент—викладач» є здібності до педагогічної діяльності. Вони залежать від особливостей перебігу фундаментальних процесів, що сприяють успішній педагогічній діяльності.

Викладач повинен бути чутливим до студента як до людини, що росте, до особистості, що формується. Самовладання, здатність до саморегуляції, емоційна усталеність особистості дають викладачу змогу володіти ситуацією. Визначаючи оптимістичне прогнозування як одну з провідних професійно-педагогічних здібностей, ми водночас наголошуємо на важливості професійного оптимізму викладача.

Викладач-професіонал уміє використовувати прийоми володіння собою (своїм настроєм, мовленням, увагою й уявою) і впливати на студентів вербальними і невербальними засобами.

Мистецтво викладача полягає в його умінні відкрити буквально перед кожним, отже й перед найпосереднішим, студентом найкращі аспекти знань з даної навчальної дисципліни.

Спрямованість професійних знань викладача у взаємовідносинах «студент—викладач» має підпорядковуватися трьом критеріям:

- доцільність (за спрямованістю);
- продуктивність (за результатами);
- діалогічність (за характером стосунків зі студентами).

*Петренко І. П.*, асистент кафедри  
банківських інвестицій

## **РОЛЬ ДОМАШНІХ ЗАВДАНЬ У ПІДВИЩЕННІ ПОТОЧНОЇ УСПІШНОСТІ СТУДЕНТІВ**

В ході проведення практичних занять та оцінювання поточної успішності студентів викладачі здебільшого зосереджують свою увагу на аудиторній роботі. При цьому самостійне виконання студентами домашніх завдань часто не контролюється і пропонується до виконання на власний розсуд. Таким чином, домашня робота не є об'єктом оцінювання поточної успішності студентів.

Досвід проведення практичних занять з «Інвестиційного аналізу» продемонстрував необхідність систематичного надання студентам до виконання письмових домашніх завдань. Дана дисципліна, як і ряд інших дисциплін, що викладаються у нашому університеті, значною мірою базується на розрахункових завданнях, виконання яких вимагає від студентів систематичного відвідування практичних занять, ретельного опрацювання навчального матеріалу, а головне — постійного відпрацювання здобутих знань, умінь і навичок у ході вирішення практичних завдань. Це необхідно для формування цілісного уявлення про дисципліну та системи знань, умінь і навичок із застосуванням їх на практиці.

У зв'язку із викладеним, вважаємо за доцільне запровадити систему домашніх практичних завдань. В основу побудови такої системи слід покласти наступні принципи:

1) завдання для виконання студентами в поза аудиторний час мають бути ретельно продумані, складені без помилок і розраховані на перевірку рівня засвоєння викладеного навчального матеріалу;

2) такі завдання повинні надаватись студентам регулярно (за ідеальних умов — наприкінці кожного практичного заняття);

3) на кожному практичному занятті слід передбачити час для перевірки домашнього завдання, наданого на попередньому занятті, щоб пересвідчитись у правильності розуміння студентами змісту практичного матеріалу та підходу до його використання;

4) для заохочення студентів до виконання домашніх завдань варто оцінити регулярність і правильність виконання таких робіт (наприклад, всередині та наприкінці семестру з призначенням певної кількості балів, що входять до складу оцінки поточної успішності). Тому об'єктивно є необхідність виконання даного виду роботи у письмовій формі.

Перевагою запропонованого підходу до організації самостійної роботи студентів є те, що регулярне виконання домашніх завдань поліпшує якість засвоєних і ході практичних занять знань, умінь і навичок, виступає запорукою успішного складання підсумкового контролю. Окрім цього, таке впровадження у навчальний процес заохочує студентів до систематичного відвідування практичних занять, так як оцінювання виконання ними домашніх завдань є складовою їхньої оцінки за поточну успішність.